
“Sa Loob ng *Love Class*”
ni Eric O. Cariño

I. LAYUNIN

- a. Nalalaman ang mga tauhan ng kwentong “Sa Loob ng Love Class”;
- b. Nakapag-uugnay ng mga sariling karanasang nakapaloob sa akda; at
- c. Mapanuring naihayag ang damdamin at saloobin tungkol sa kahalagahan ng akdang binasa.

II. PAGPAPAHALAGA

2.1. Pagganyak

Sa pamamagitan ng larawan ng keypad ng lumang cellphone, ipapindot ang sumusunod na bilang para makita kung anong titik ang lalabas. (7, 2, 4, 1, 444, 22, 444, 4)

1 -	2 abc	def 3
4 ghi	5 jkl	mno 6
7 pqrs	8 tuv	wxyz 9

Mabubuo ang salitang “PAG-IBIG”

Itatanong sa mga piling estudyante ang: Paano niyo maipapakita sa inyong kapwa ang pagmamahal? (Magsasalaysay)

2.2. Kwento

“Sa Loob ng *Love Class*”

ni Eric O. Cariño

Lunes na naman. At tulad ng iba pang mga Lunes na nagdaan sa mga nakalipas na mga lingo, wala itong ipinagkaiba. Muli na naman akong maghahanda para sa isang buong linggong pakikipagsapalaran sa piling ng mahigit dalawandaang mag-aaral – ng iba’t ibang mag-aaral na may iba’t ibang kuwento rin ng buhay.

Pagkatapos ng maikling programa upang ianunsiyo ng iba’t ibang departamento ang nakamit na parangal sa mga paligsahang dinaluhan at pinanalunan, sabay-sabay naming tutunguhin kasama ng aking advisory class ang aming silid-aralan sa unang palapag sa gusali ng JDV. Doon ang aming kaharian at lugar na tinatahanan.

Payak lamang ang maraming pangyayari sa aming klase sa araw-araw na nagdaraan. Kung hindi man aralin sa mga pahina ng aklat ang aming pinag-aaralan, sama-sama kaming nakikipagsapalaran upang tuklasin at pag-aralan ang tungkol sa buhay-buhay – ng kanilang mga problema sa buhay, sa pamilya, sa mga kaibigan at maging sa mga napupusuan. At ang tanging pang-aliw na ginagawa ko sa kanila ay ang busugin sila ng maraming katatawanan, punchline at mga joke upang kahit sa sansaglit makita nilang masaya ang buhay at may mga dahilan para tumawa at maging maligaya.

Halos lahat ng mga mag-aaral ko sa aking klase ay malapit sa akin at “in love” ako sa kanila – isang kakaibang uri ng pagmamahal na nasa hangganan ng pagiging nakatatandang kapatid at tapa tba kaibigan sa kanila.

Kinaibigan ko ang marami sa kanila at sinadya ko iyon sapagkat sa paraang iyon ko maaaring mapasok ang buhay at maintindihan ang pagkatao ng ilan sa kanila. Hindi ko lubos na maunawaan kung bakit madalas silang taguriang “pasaway” – mga hanay ng mag-aaral na madalas ay ituring ng iba pa nilang mga guro bilang “problem students”, mga tinaguriang trouble makers ng taon dahil sa maraming negatibong komento sa kanila. Ngunit hindi sa klase ko. Hindi

ko kailanman tinitingnan ang kapintasang ipinupukol sa kanila bilang isang negatibong puwersa upang kamuhian ko rin sila. Marahil kung katulad din ako ng iba nilang mga guro, sino pa kaya ang magmumulat sa kanila na kailanman ay hindi sila pasanin sa loob ng eskuwelahan? Sino pa ang magpapaunawa sa kanila na sila ay mga espesyal na indibidwal at maaaring kapakinabangan ng lipunan sa paglipas ng mga taon? Sila ay mga bata at nangangailangan ng paglingap na hindi nila maramdaman o makita sa kanilang sariling mga tahanan.

Marami sa mga mag-aaral sa aking klase, kung hindi man produkto ng broken family ay walang mga magulang na kumakalinga sa kanila. Mga batang napapabayaan.

Alam ko iyan at nalaman ko iyan nang minsang dinalaw ko at nagsagawa ng home visit at background check. Doon, namulat ang aking isipan sa masaklap na karanasan ng kabataang ito – bagay na hindi alam ng iba pa nilang mga guro.

Ikinalungkot ko ang mga pangyayari sa buhay ng ilan sa aking mga mag-aaral. Si Aldrin, iniwan ng kaniyang ina, nangibang-bansa at iniwan sa pangangalaga ng isang malayong kamag-anak. Sinasaktan siya ng pinag-iwanan sa kaniya kaya't lumayas siya at nakikitira ngayon sa mga kaibigan. Napasok ko rin ang buhay ni Sarah na minsan o dalawang beses lamang nakapapasok sa eskuwela. Nalaman ko na sa kaniyang ina na siya lamang ang nakatutulong niya sa pag-aalaga sa apat pang maliliit na kapatid habang sila ay nasa bukid. Si Miguel naman, bagsak sa mga major subject niya dahil sa gabi-gabing pagpupuyat sa pagtitinda ng lugaw at kape sa plasa. Ang plasa ay buhay at pinagkukunan niya ng pang-agdong buhay sa piling ng paralisadong ama. Lalo pang kinurot ng malungkot na kapalaran ni Jessa ang aking damdamin nang mabatid kong dalawang buwan siyang buntis sa kaniyang lasenggong tiyuhin. Ang masaklap pa nito, hindi alam ng kaniyang mga magulang ang pangmomolestiya nito sa kanya. Pinagkunan na niyang minsan ng mga halamang-ugat si Aling Loring upang wakasan ang buhay ng nasa kaniyang sinapupunan subalit napigilan lamang siya ng kaniyang kasintahan. Lahat ng mga pangyayaring ito ay hindi lantad sa paningin ng marami sa aking mga

kasamahang guro. Isang maling panghuhusga ang walang kabutihang maitutulong sa kanila upang kahit papaano'y malaman nila na kailanman ay hindi sila pasanin at may mabibigat na problemang dinadala.

Ang lahat ng katotohanang natuklasan ko ay ikinabahala ng aking mulat na pang-unawa. Simula noon, tinalikdan ko ang pagtuturo lamang ng mga aralin at sinimulan ko silang turuan ng mga aralin tungkol sa buhay, ng mga aralin sa labas ng paaralan at ng mga karanasan na wala sa mga pahina ng mga aklat. Nagbago ang aking pananaw at doon ko sinimulang iparamdam ang higit na pagmamahal, pag-unawa at pagkalinga sa kanila. Ang tanging kailangan lamang nila ay isang pusong magpaparamdam at magpapaunawa sa kanila na higit pa palang mas mahirap ang mga aralin sa buhay na kinakaharap nila kaysa mga leksiyon sa Agham, Ingles o Matematika. Doon ko lubos na naunawaan ang kuwento ng kanilang buhay na salat sa pagmamahal. Dito man lamang sa loob ng pangalawa nilang tahanan maramdaman nilang ang mga “problem maker” ay maaari namang maging “dream makers.”

III. PAGTALAKAY

3.1. Tauhan

Kilalanin natin ang ating mga karakter sa ating kwento;

Guro – Ang taong gumawa ng paraan upang masilayan ang hubad na katotohanan sa kanyang mga estudyante, siya'y nagsagawa ng home visitation at nagbackground check. Siya ay napamahal sa kanyang mga estudyante kahit sila ay tinaguriang mga pasaway o troublemakers.

Adrian – Batang iniwan ng kanilang ina at nangibang bansa. Sinasaktan siya ng kamag-anak na pinag-iwanan sa kanya kaya nakitira na lang siya sa kaibigan.

Sarah – Minsan lang kung siya'y pumasok sa klase dahil siya lamang ang nag-aaruga sa kanyang mga kapatid.

Miguel – Ang batang laging bagsak sa mga major subjects dahil parating puyat sa pagtitinda ng kape at lugaw sa plasa. Ito lamang ang kanyang ikinabubuhay.

Jessa – Nabuntis dahil sa pangmomolestiya sa kanya ng tiyuhin. Binalak niyang ipalaglag ang anak ngunit pinigilan siya.

Aling Loring – Siya ang pinakuhanan ni Jessa ng mga halamang-ugat upang ipalaglag ang batang nasa sinapupunan nito.

3.2. Tagpuan

Sa loob ng classroom – Ang lugar na nagsisilbing pangalawang tahanan ng mga mag-aaral. Ito ang kanilang kaharian kasama ang kanilang guro.

Plasa – Dito nagtitinda ng kape at lugaw ang batang si Miguel.

3.3 Simbolismo

Gusali ng JDV – Sinisimbolo nito ang kalayaan ng mga mag-aaral. Ito ang lugar kung saan tinuturing nilang kaharian at tahanan.

Plasa – Ito ay sumisimbolo sa hanapbuhay na mayroon si Miguel. Ang plasa ang naging instrumento upang makapagbenta siya ng kape at lugaw.

Halamang ugat – Kapahamakan ang sinisimbolo ng halamang ugat lalong-lalo na kay Jessa kung saan naisipan niyang ipalaglag ang batang nasa kanyang sinapupunan.

Eskwelahan – Ito ay sumisimbolo sa buhay – iba't ibang klase ng buhay. Tulad ng guro sa kwento, ang eskwelahan ang kanyang naging sandigan upang maimulat pa lalo ang kanyang pang-unawa sa mga bagay na hindi hubad sa kaalaman ng ibang tao.

3.4. Teorya

Teoryang Realismo – Ito ay tumatalakay sa tunay na mundo. Ang layunin nito ay maipakita ang mga karanasan sa makatotohanang pamamaraan. Sa teoryang realismo higit na mahalaga ang katotohanan kaysa kagandahan. Hangad nito ang makatotohanang paglalahad at paglalarawan ng mga bagay, mga tao at lipunan, at alin pa mang maaring mapatunayan sa pamamagitan ng pag-iisip ng tao.

IV. PAGSASANAY

Sagutin ang mga sumusunod na tanong.

1. Bakit itinuturing na pasanin sa eskwelahan ang mga mag-aaral na binanggit sa teksto? Bigyang patunay.
2. Ano ang nagtulak sa guro upang gawin ang mga ganoong bagay sa kanyang mga estudyante?
3. Paano ipinakita sa salaysay ang naiibang pagmamahal ng guro sa kaniyang mga mag-aaral?
4. Kung ikaw ang guro, gagawin mo rin ba ang ginawa ng guro sa kwento?